

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 883

гр. Ловеч, 30.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, III СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА**

Членове: **ПЛАМЕН ПЕНОВ**
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от **РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ** Въззивно частно гражданско дело № 20224300500521 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по чл. 413 вр. чл.417-418 ГПК

Образувано е по частна жалба вх.№ 5068/31.10.2022г. подадена от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 111, ЕИК ***, чрез процесуален представител юрисконсулт Д. И. **против** разпореждане № 2034/18.10.2022г. по ч.гр.д. № 220224330100778 по описа за 2022 година на Районен съд - Тетевен, **в частта**, с която е отхвърлено заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист срещу Р. И. Н., ЕГН *****, с. Гложене, общ. Тетевен, ул. „Йото Николов Врачев“ № 31 за сумата от 72.00 лева, представляващи разноски за връчване на покана за предсрочна изискуемост.

Жалбоподателят излага твърдения, че договорът е потребителски по смисъл на ЗПК и е сключен при условията на чл.298, ал.1, т.1 ТЗ. Счита, че разноските, направени от кредитора по повод неизпълнението на кредитополучателя, не следва да се вменява като задължението на изправната страна, в случая банката. Твърди, че кредиторът е имал право да обяви кредита за предсрочно изискуем, поради което е направил разноски по повод събирането на договорните задължения като изпратил покана за обявяване на кредита за предсрочно изискуем чрез ЧСИ. Счита, че тези разходи следва да му се присъдят в негова полза и неправилно РС – Тетевен не ги е уважил.

Моли съда да отмени атакуваното разпореждането в отхвърлителната част и да постанови заповед за незабавно изпълнение, с която да бъде включена сумата от 72.00 лева, представляващи разноски за връчване на покана за предсрочна изискуемост.

ОКРЪЖЕН СЪД - ЛОВЕЧ като взе предвид изложеното в жалбата, както и материалите по делото, установи следното от фактическа и правна страна:

По допустимостта на обжалването

Жалбата е подадена против годин на обжалване съдебен акт (арг.чл.413, ал.2 вр. чл.418, ал.4 ГПК) чрез процесуален представител юриконсулт Д. И., с надлежно учредена представителна власт (л.10).

Разпореждането е връчено на заявителя на 25.10.2022г. (л.14 от първоинстанционното дело), а жалбата е подадена чрез куриерска фирма на 28.10.2022г. (л.11). Съгласно чл.418, ал.4 ГПК срокът за обжалване на съдебния акт е едноседмичен, считано от датата на получаване на съдебния акт. Срокът изтича на 01.11.2022г., поради което жалбата е подадена в преклузивния срок по чл.418, ал.4 ГПК. Същата съдържа всички необходими реквизити на основание чл.279 вр. чл.260-261 ГПК и следва да се разгледа по същество.

По правилността на съдебния акт

Съгласно ТР 6 от 15.01.2019г. по тълк.д. 6/2017 на ОСГТК на ВКС, в производството по ГЛАВА XXI ГПК, съдът не е обвързан единствено от основанията, посочени в жалбата, както е по в производството по чл.269 ГПК. Правомощията на въззивният съд са да се произнесе служебно по валидността на първоинстанционното определение, а по допустимостта и правилността в обжалваната му част, като не е обвързан в посочените в жалбата основания.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

Производството пред районния съд е образувано въз основа на заявление по чл. 417 ГПК, подадено от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 111, ЕИК ***, чрез процесуален представител юрисконсулт Д. И., с което е поискано издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист срещу Р. И. Н., ЕГН

*****), с. Гложене, общ. Тетевен, ул. „Йото Николов Врачев“ № 31 за сумите от: **3 114.17 лева** главница; **4.59 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 21.04.2022г. до 31.08.2022г.; **35.47 лева**, представляващи мораторна лихва за периода от 01.09.2022г. до 11.10.2022г.; **72.00 лева**, представляващи разноси по връчване на покана за предсрочна изискуемост и законната лихва върху главницата от подаване на заявлението (11.10.2022г.) до изплащане на вземането. Претендират се разноси в заповедното производство в размер на **64.52 лева**, представляваща държавна такса и 50 лева юрисконсултско възнаграждение.

В заявлението е посочено, че паричното задължение е възникнало по договор за потребителски кредит № 7000LD-R-072413/05.01.2021г., по Програма за гарантиране на безлихвени кредити в защита на ора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от COVID-19, който не е сключен при Общи условия. Същият бил подписан от всяка една от страните. Към заявлението е представено изречение от счетоводните книги на заявителя по чл.417, т.2 ГПК.

Към заявлението е приложен Договор № 7000LD-R-072413/05.01.2021г. за банков кредит. Съгласно чл.15 от него всички разходи, произтичащи от евентуалното неизпълнение на настоящия договор от страна на кредитополучателя – държавни и нотариални такси, такси за принудително изпълнение и съдебни разноси, са за сметка на кредитополучателя (д.7-12 от първоинстанционното дело).

По делото е приложено покана отправено да длъжника Р. И. Н., която покана представлява покана за доброволно изпълнение да погаси всички просрочени задължения по договора, както и писмено уведомлението по чл.60 ЗКИ, с което кредитодателят уведомява, че при неизпълнение на поканата, ще обяви договора за предсрочно изискуем. Поканата е връчена чрез ЧСИ на 07.07.2022г. (д.13-14 от първоинстанционното дело).

С разпореждане № 2035/18.10.2022г. по ч.гр.д. № 20224330100778, Районен съд - Тетевен е уважил заявлението за следните суми: **3 114.17 лева** главница; **4.59 лева**, представляваща мораторна лихва за периода от 21.04.2022г. до 31.08.2022г.; **35.47 лева**, представляващи мораторна лихва за периода от 01.09.2022г. до 11.10.2022г., както и претедираните разноси.

С разпореждане № 2034/18.10.2022г. по ч.гр.д. № 20224330100778,

Районен съд – Тетевен е отхвърлил заявлението за следните суми: **72.00 лева**, представляващи разноски по връчване на покана за предсрочна изискуемост

Настоящият съд намира, че обжалваното разпореждане е правилно, а частната жалба за неоснователна.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

Съдът не счита, че клаузата, уговорена в чл.15 от договора е в противоречие с чл.10а ЗПК, тъй като същата е индивидуално уговорена и не въвежда допълнителни такси, които са по договора, а се базира на принципа за неоснователно обогатяване по направени разноски от кредитодателя. В този смисъл изводът на РС – Тетевен не е правилен.

За да бъде уважено искането за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.418 ГПК, заявлението следва да е редовно от външна страна, да представя един от документите по чл.417 ГПК, да отговаря на изискванията на чл.127, ал.1 и 3 и чл. 128, т.1 и 2 ГПК - да съдържа всички необходими данни, с оглед индивидуализиране на претендираното в заповедното производство парично вземане, както и да се установява изискуемостта му. Освен това разпоредбата на чл.411, ал.2 ,т.2 от ГПК, задължава съда служебно да извърши проверка дали искането не противоречи на закона или на добрите нрави.

Съдът приема, че заявлението е редовно от външна страна, представен е документ по чл.417 ГПК. Наличието на индивидуално уговорена клауза в договора определя претендираната сума за индивидуализирана. Същевременно не е изпълнена и доказана последната предпоставка за уважаването на заявлението в тази част, а именно вземането да е изискуемо. По делото не са представени доказателства, от които да е видно, че заявителят – банката е направила такъв разход, няма представени документи за плащане на тази сума по сметка на ЧСИ, който е връчил поканата, няма доказателства, че разходите са направени, както и че същите са в посочения размер. След като вземането не е изискуемо, заявлението в тази му част следва да се отхвърли.

Предвид горното, отказът на районния съд е постановен в съответствие със закона, поради което подадената частна жалба против разпореждането следва да се остави без уважение.

По тези съображения атакуваното разпореждане № 2034/18.10.2022г.

по ч.гр.д. № 220224330100778 по описа за 2022 година на Районен съд - Тетевен **в частта**, с която е отхвърлено заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, подадено от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 111, ЕИК *** **срещу** Р. И. Н., ЕГН *****, с. Гложене, общ. Тетевен, ул. „Йото Николов Врачев“ № 31, **за сумата от 72.00 лева**, представляващи разноси за връчване на покана за предсрочна изискуемост, претендирана по договор за потребителски кредит № 7000LD-R-072413/05.01.2021г., следва да бъде потвърдено като правилно.

С оглед изхода на делото на частният жалбоподател не следва да се присъждат разноси. Същите не са и претендирани в жалбата.

Водим от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 2034/18.10.2022г. по ч.гр.д. № 220224330100778 по описа за 2022 година на Районен съд - Тетевен **в частта**, с която е отхвърлено заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, подадено от „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД, гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 111, ЕИК *** **срещу** Р. И. Н., ЕГН *****, с. Гложене, общ. Тетевен, ул. „Йото Николов Врачев“ № 31, **за сумата от 72.00 лева (седемдесет и два лева)**, представляващи разноси за връчване на покана за предсрочна изискуемост, претендирана по договор за потребителски кредит № 7000LD-R-072413/05.01.2021г., като правилно, **на основание чл.279 вр. чл.278, ал.4 вр. чл.272 ГПК.**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване (т.8 от ТР 4/2013 на ОСГТК на ВКС).

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____